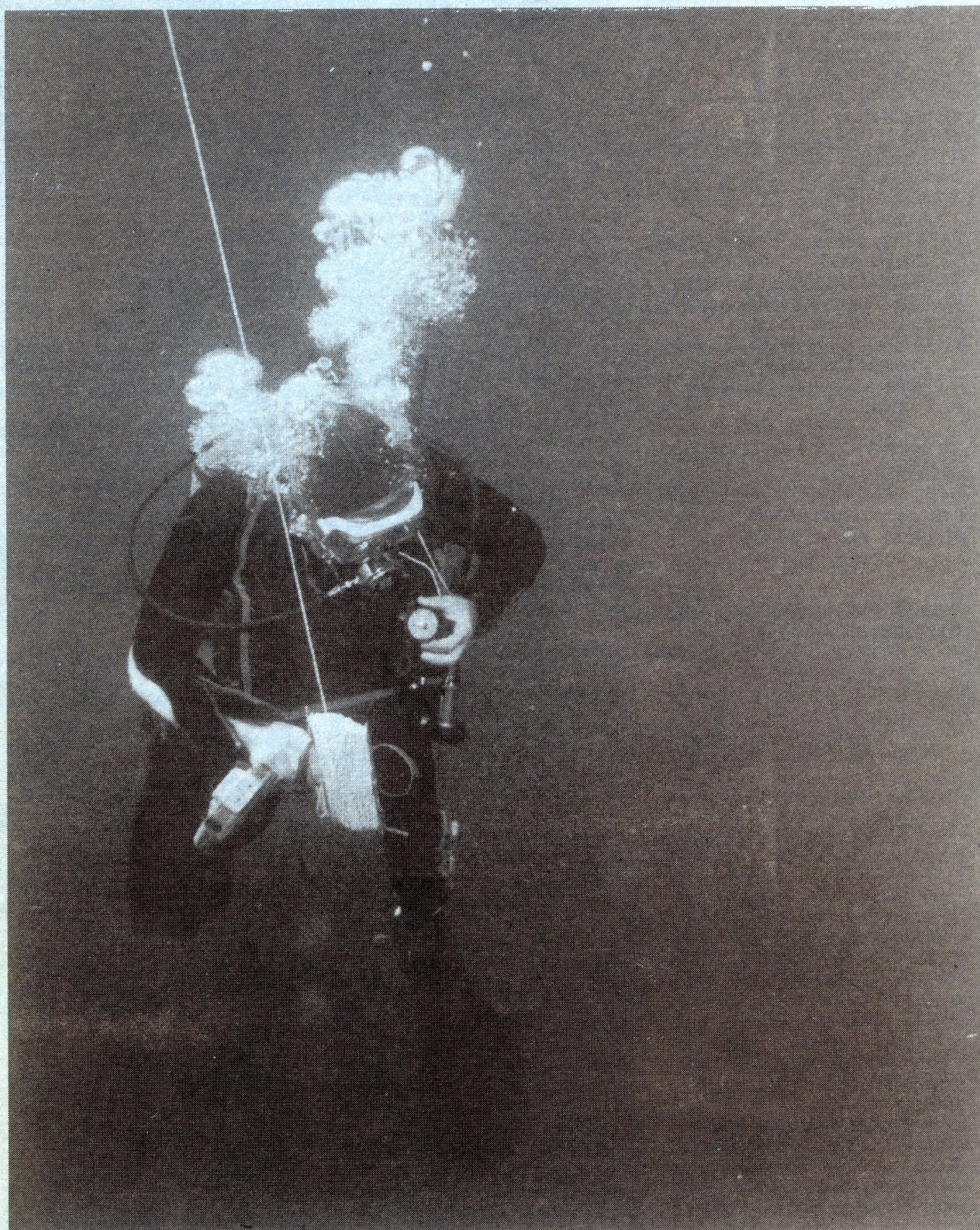

búvárharang

mutatványszám

Ára: 80 Ft

„JE SONO JEDEN CAVE TAUCHER!”

**A 10.
NEMZETKÖZI
SPELEOLÓGIAI
KONGRESSZUS**

Budapesten ez év augusztus 13—20 között került megrendezésre a 10. Nemzetközi Speleológiai Kongresszus. A rendezvényen öt földrész 35 országából közel ezer barlangkutató vett részt. Emelítésre érdemes, hogy a Barlangász Világkongresszus megrendezésének jogát a szocialista országok közül először Hazánk nyerte el.

A Kongresszus előkészítési munkálatai közel három évet vettek igénybe. A Szervező Bizottságot a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat másfél fős Titkársága mellett hozták létre, szinte kizárólag önkéntesen és díjazás nélkül, erre vállalkozó személyekből.

A Kongresszus anyagi feltételeinek megteremtéséhez több minisztérium, országos hatáskörű szerv és intézmény mellett az AMPHORA Könnyűbúvár Sport Club, az FTSK DELFIN Könnyűbúvár Szakosztály, az MHSZ Debrecen Búvár Klub, a POSEIDON Sport Egyesület és a Városmajori Sport Club is hozzájárult. A rendezvényhez barlangi fotó-, film-, video-pályázat és bemutató valamint képeslap és bélyeg kiállítás kapcsolódott. A fotópályázatot Manek Attila, a POSEIDON SE tagja nyerte Esztrámoson készült képeivel.

A Szervező Bizottság és a Budapesti Történeti Múzeum a Kiscelli Múzeumban „Barlangok a képzőművészetben” címmel időszaki kiállítást rendeztek.

A Kongresszushoz hat tudományos igényű terepbejárás is kapcsolódott, amelyek célja hazánk kiemelkedő karsztjainak és barlangjainak helyszíni megismertetése volt. A kirándulások közül a D 5 jelű Magyarország vízalatti barlangjait mutatta be búvároknak. A túrasorozat három részprogramból állt: D 51 augusztus 7—12. Nyugat-Magyarország

Hévíz és Tapolcai-tavasbarlang

D 52 augusztus 13—20. Budapest

Molnár János-barlang

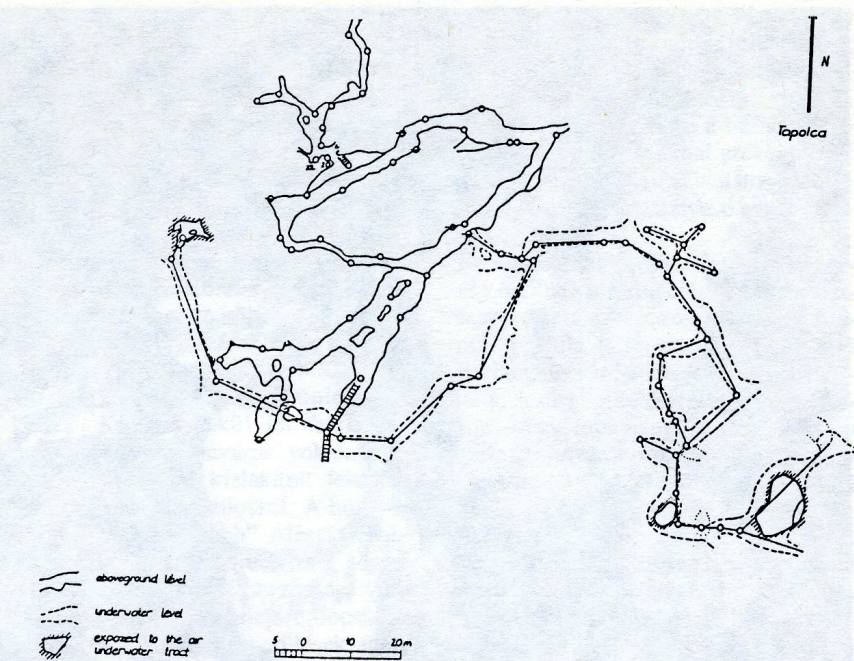
D 53 augusztus 21—25. Észak-Magyarország

Baradla-Alsó-barlang és Esztrámos

A D 5 jelű program megszervezésére és lebonyolítására 1987 októberében kaptam megbízást. A feladat elvégzését az MKBT Vízalatti Barlangkutató Szakbizottság munkájában részt vevő csoportok teljes körű bevonásával 1988. és 1989. évi munkatervünk alapján terveztem.

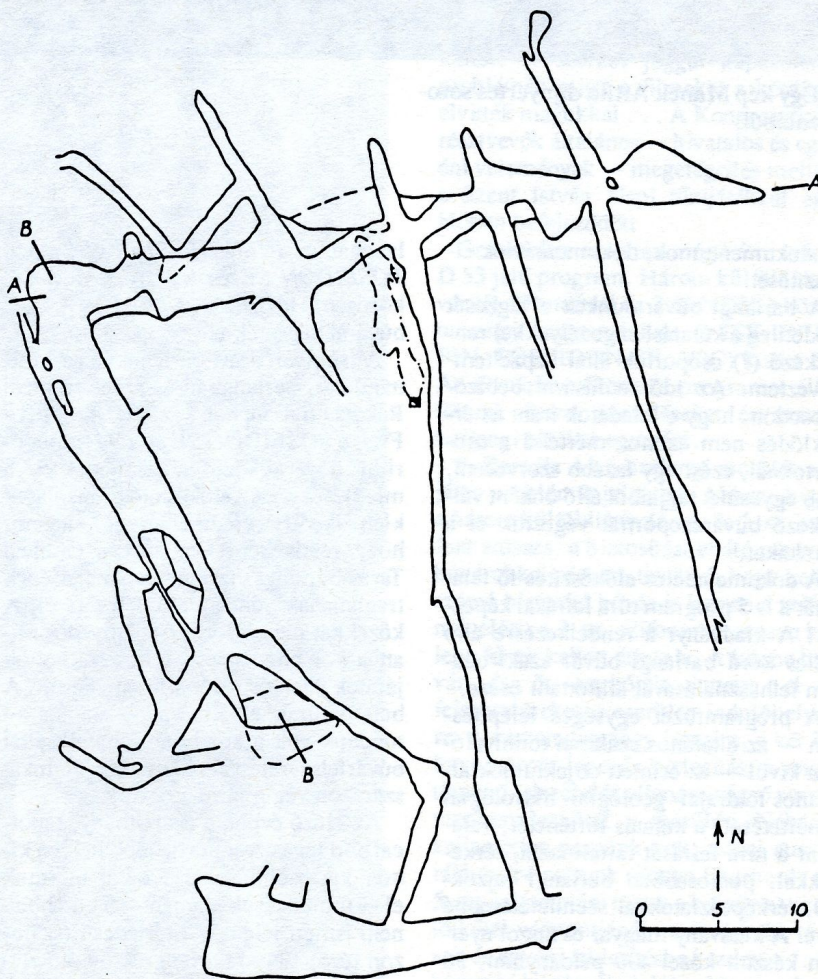
A munkatervben foglaltak döntő többségének megvalósítása sikerült, a részt vevő csoportok teljes körének aktivizálása sajnos nem.

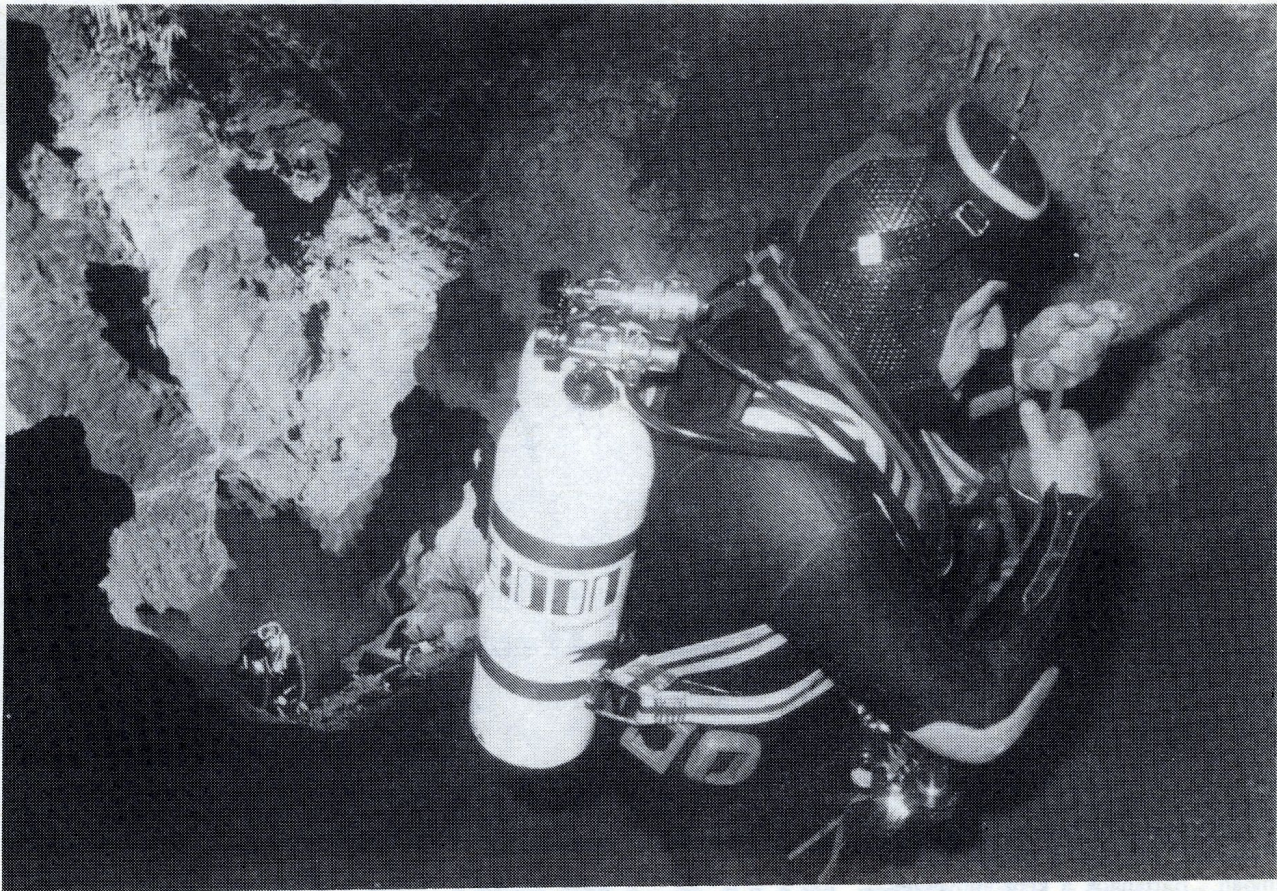
Az előkészítő munka két fő területen folyt: egyrészt a barlangi merülések helyszíneinek bejárása, kiépítése, másrészt a szükséges engedélyek beszerzése.

Tapolca alaprajz 19/1

Molnár János-barlang alaprajz

Egy kép Manek Attila díjnyertes sorozatából

se, dokumentumok, dokumentációk elkészítése.

A barlangi búvármunkák elvégzését eredetileg a kutatási engedélyekkel rendelkező (?) csoportok által képzeltem-terveztem. Az idő múlásával bebizonyosodott, hogy e feladatok iránt az érdeklődés nem azonos mértékű a csoportoknál, ezért egy lazább szervezetű, több egyesület tagjaiból álló önként vállalkozó búvárcsoporttal végeztük el a munkákat.

A dokumentációs előkészítés fő feladatát a D 5 program túra leírásai képezték. A kiadványt a rendelkezésre álló széles körű barlangi búvár szakirodalom felhasználásával állítottam össze.

A programfüzet egységes felépítésben — az általános szakmai tudnivalókon kívül — az érintett objektumok általános földrajzi-geológiai-hidrológiai ismertetését, a kutatás történetét, valamint a túra leírását tartalmazta, térképekkel, pontosabban barlangi rajzokkal, térképvázlatokkal szemléletesebbé téve. A kiadvány magyar és angol nyelven készült közel 100 példányban, 36 oldal terjedelemben, 11 térképmelléklettel, szerves részét képezve a Kongresszus kiadványainak. Az előkészítő barlangi búvár munkákat a Tavas-bar-

langban az *FTSK DELFIN* Kb. Sz.o. a *POSEIDON SE* és a Városmajori SC közösen, Hévízen az *AMPHORA KSC* búvárai végezték el.

A tapolcai Tavas-barlangban, a Molnár János-barlangban és az esztramosi Rákóczi-barlangban az *FTSK DELFIN*, a *POSEIDON SE* és a Városmajori SC búvárai közösen készítették elő a merüléseket. Az előkészítő munkálatok kiemelkedő eredményének ítélem, hogy reális képet kaptunk a tapolcai Tavas-barlang vízszint csökkenésének tragikusnak minősíthető helyzetéről. A közel két méteres vízszintsüllyedés miatt a korábban vízzel teljesen kitöltött járatok jelentős része szárazra került. A bejáró túrák alkalmával — sajnos — módunk volt a korábban többünk által búvárfelszereléssel beúszott járatokat szárazon végig járni . . .

Az előző évben a Bauxitbánya tapolcai barlangász csoportja több helyen kibontotta az omlásokat. Ezáltal jutottunk el — útmutatásuk alapján — a korábban nem ismert jelentős kiterjedésű (szárazon lévő) ÉNy-i barlangrészbe, amelynek végén egy kb. 12 m² felületi barlangi tavacska található. Maróthy Lászlóval (*POSEIDON SE*) a tóból kb. 25 méter vízalatti járatot beúsztunk,

ahol a járat elszűkült. A felkeveredett vízben a továbbjutást —, amelyre reális esély van, nem kíséreltük meg, és a vezető kötelet rögzítettük. A visszaúton

rán egy másik „jól” úszható járatot is észleltünk.

Az előkészítés során a Baradla Alsó-barlang 4—5—6. számú szifonjaiba ideiglenes kötelet építettünk ki két merüléssorozat alkalmával. Az esztramosi Rákóczi-barlangban a II. sz. tóban lévő úszóbázist felújítottuk és a tóban lévő korábbi faácsolat maradványait kiemeltük.

A Molnár János-barlangban a több éve, sajnos különféle engedélyezési problémák miatt nem használt fix vezetőkötelet-rendszert felülvizsgáltuk, részlegesen kicseréltük, valamint a Dexion-ágban lévő bázist kijavítottuk.

És eljött a D 51 program indulási időpontja . . . Minden összeállt, szállás, utazás, étkezés, merülési engedélyek, egyeztetések felügyelőkkel, kezelőkkel, tartalék felszerelések, kiegészítő barlangi és kultúrprogramok, kísérők, tolmácsok, merülésvezetők, búvárok, biztosító búvárok . . . Az előzetesen jelentkezett külföldi búvárok száma 6—12 fő között változott. A budapesti

találkozó helyen azonban egy külföldi bűvár sem jelentkezett . . .

Biztosan a helyszínre mentek. Irány Hévíz, irány Tapolca. Az indulás napján senki sem érkezett meg. Baj, baj, de biztosan holnap. Második nap este már kevésbé bízunk és elkezdjük a „visszavonulást” tervezgetni. Szerda délután feladtuk, s lépcsőzetesen visszautaztunk Budapestre. Értetlenül és csodálkozva, több-kevesebb keserűséggel indultunk a Kongresszus 13-i hivatalos megnyitójára. Miért nem jöttek? Miért nem mondták le? Lehet, hogy a D 52 ill. D 53 programra sem jönnek?

A megnyitón megtudtuk, hogy három bűvár regisztráltatta magát, egy angol, egy ausztrál és egy csehszlovák. (Ők a D 51 programra nem jelentkeztek.) Tehát nem volt teljesen értelmetlen a munkánk, bár ez az előzetes jelentkezők egyötöde volt csak.

A kevés jelentkező miatt az első merülést a Molnár János-barlangban

Szovjet és csehszlovák kutatók megközelítik a Molnár János-barlang víz-es szakaszait (Manek Attila felvétele)

15-ére, keddre szerveztük. Néhányan időközben jelezték, hogy eljőnnének megnézni a merülést. A Frankel Leó úton a Malom-tó bejárata előtt kisebb fajta tömeg gyűlt össze a merülés napján. A négy külföldi és négy magyar bűvár merülését 25–30 külföldi érdeklődő nézte — hallgatta — fotózta végig. És megkezdődtek a jelentkezések . . . Végeredményben a Kongresszus hetében négy túrát szerveztünk a Molnár János-barlangban, ahol 14 külföldi bűvár merült, fotózott. A bűvárok Ausztráliából, Angliából, Bulgáriából, az NSZK-ból, Olaszországból és a Szovjetunióból érkeztek. Kivételesen jól felkészült, nagy tapasztalt bűvárok voltak, esetenként egyénileg kialakított felszereléssel és merülési stílussal. A bűvárok közül a „legrangosabb” Alessio Fabricatore, az U.I.S. Cave Diving Magazine főszerkesztője (Olaszország) volt. A számtalan barlangot bejárt (bocsánat, beúszott) bűvárok a merülések utáni

megbeszéléseken nagy elismeréssel adóztak a látottaknak és elégedettek voltak a merülések előkészítettségével, lebonyolításával.

A Kongresszus során a barlangi bűvárok három alkalommal szekció ülést tartottak, amelyeken sajnálatos módon minimális magyar résztvevő jelent meg.

Ez a számomra érthetetlen érdektelenség mellett, információhiányra is visszavezethető. A szekcióüléseket Thomas Piskula (Csehszlovákia), az UIS Barlangi Bűvár Szervezet elnöke irányította. A megbeszéléseken — többek között — egységes irányelvet fogadtak el a barlangi bűvárok minősítéséről, amely illeszthető a CMAS csillagos minősítési rendszeréhez.

A Kongresszus központi helyszíne a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem dunaparti épülete volt. Itt a beküldött filmek nyilvános bemutatására is sor került. A megítélésem szerint a legnagyobb hiba az volt, hogy a bemutatásra kerülő filmek tematikai csoportosítását, illetve címét csak a Kongresszus napi tájékoztatója tartalmazta.

A vetítések során egy barlangi bűvárexpedíciókat bemutató csodálatos blokk (6 db 20–40 perces video film) is szerepelt . . . Sajnos nagyon kevesen láttuk. A szerzői joggal kapcsolatos problémák miatt e filmeket a készítő elvitték magukkal . . . A Kongresszus a résztvevők általános — hivatalos és egyéni vélemények — meglegedés mellett a Szent István Napi tűzijátékkal egy időben befejeződött . . .

Számunkra azonban még hátra volt a D 53 jelű program. Három külföldi bűvárt (1 fő ausztrál és 2 fő NSZK) közel tucatnyi magyar bűvár (FTSK DELFIN, POSEIDON SE, VSC) kísért el. Az öt napra változatos programot állítottunk össze, merüléseket és száraz barlangi túrákat egyaránt.

A Baradla Alsó-barlangi merülés sajátos problémát jelentett. Ahhoz, hogy a három külföldi bűvár a 4. és 5. sz. szifont átússza, a biztosítást ellátó magyar bűvárokkal párban, továbbá, hogy kellő számú biztosító bűvár is legyen a szifonok előtt, a 3. sz. szifonon összesen kilenc főnek kellett átjutnia. A kilenc bűvár és öt segítőjük juttatta el a felszereléseket a merülés indulóhelyére. A viszonylag nagy létszám, a két illetve három lépcsős biztosítás, a nagy tömegű felszerelés ellenére végső soron rendben lezajlott a merülés. Néhány kellemetlen percünk volt, mivel ausztrál bűvár-barátunk (Stefan Eberhard) az 5. sz. szifon utáni tóban a kiépített vezető kötél végpontjánál nem várta be társait és egyéni felderítésbe kezdett . . . A biztosító bűvár elindulása előtt azonban az elveszettnek hitt ausztrál barátunk visszaért. A csoport többi tagja az eredeti terv szerint végrehajtotta a merü-

lést. A merülés kiértékelésekor barátunk —, aki hazájában az egyéni merülési módszert használja, különben barlangi élőlényeket gyűjtő-kutató biológus —, elismerte, hogy hibát követett el, amikor nem várta be társait, és kötél nélkül indult el. A barlangi tóban a víz alatt tovább úszott, egy gáton átmászott — ezért a következő bűvár már nem látta a fényét —, majd engedve a kísértésnek, beúszott egy szűk repedésbe. Egyéni merülések során szerzett tapasztalatainak, kiváló mozgásának és szerencséjének köszönhető, hogy a merülést közösen értékelhettük ki.

Az estéket nagyon hasznos beszélgetésekkel, tapasztalatcserékkel töltöttük. Nyugatnémet bűvár-barátunk —, aki feleségével (szintén tapasztalt bűvár) és 5 éves kislányával vett részt a túrán —, Franzjörg Krieg kiválóan felszerelt

Mercedes lakóbuszából minden este újabb és újabb videokazetták, térképek, könyvek, újságok, fotoalbumok kerültek elő. Mődünk volt az általa és ausztrál barátunk által ismert és alkalmazott barlangi bűvár technikák, felszerelések értékelésére. Barátunk elmondta, hogy ezt a túrát próbaútnak szánta. Egy hónap múlva családjával egy világ körüli útra indulnak, s ahol tehetik, merülnek, barlangászkoznak. (Mindketten pedagógusok és az NSZK-ban a tanárok öt évenként egy fizetett ún. regenerációs szabadságban részesülnek.)

Az esztramosi Rákóczi-barlanghoz közel húsz fős csoportunk látogatott el. A merülést a 2. sz. tóban az úszóbázisról kezdtük. Kriegnek és Eberhardnak először a tavat mutattam be, majd kb. 15 méter mélységben átúsztunk az ún. Maróthy vagy Vörös-tenger ágba. A csodálatos felszíni képződmények megtekintése után beúszunk — kb. 18 m mélység — a László-ág első részébe. Visszafelé kb. 20 m mélységben úsztunk át a szifont. A tóban külföldi barátaink 25 m-re merültek le a kiépített vezetőkötél mentén, a közel 40 m mélységbe levezető járatba. Merülésünk után egy magyar merülőpár közel hasonló merülést hajtott végre.

A barlangból történő „kivonulás” során Krieg barátunk megnézte az 1. sz. tavat, ahol az egyik magyar bűvár hajtott végre ismerkedő merülést. A D 53 program további túrái (Baradla hosszú túra, Béke-barlang, Kossuth-barlang) kellemesen, sok élménnyel teltek el.

Befejeződött a 10. Speleológiai Kongresszus, befejeződött a D 5 program is... Nagy erőpróbánk volt, de azt hiszem sikerült helytállnunk... Minden közreműködőnek köszönöm a segítségét.

A II. Speleológiai Kongresszus 1993-ban lesz. Találkozunk új barlangi bűvár-barátainkkal Kinában?

Kollár K. Attila

CMAS-fokozatok meghatározásai

Háromcsillagos instruktör

Egy nagy gyakorlattal rendelkező kétsillagos instruktör, aki képezhet bármilyen fokozatú bűvárt és instruktört, és felelősséget vállalhat bűváriskolák, bűvárközpontok, specializált tanfolyamok és események kézbentartásáért, irányításáért.

Belépési követelmények: minimálisan 20 éves kor

- kétsillagos instruktör igazolvány
- a kétsillagos instruktör-igazolvány megszerzése óta jelentős oktatói gyakorlatot kellett szereznie, ebbe beletartozik a regionális vagy nemzeti szinten szerzett gyakorlat is.

20 ÉVES

A TAUCHSPORT ADRIA

A könnyűbűvárok között is ismert és népszerű Tauchsport Adria osztrák üzlethálózat 1989-ben ünnepelte fennállásának 20. évfordulóját. A tulajdonosoknak, Ernst Betterkliernek és feleségének jelenleg három boltjuk van, Grazban a Jopsefi gasse 3. szám alatti, Bécsben a Favoriten Strasse 45. szám alatti és Klagenfurtban az ST- Veiter strasse 15. szám alatti üzlethelyiség felett díszileg a Tauchsport Adria cégére. Itt minden megtalálható, amire egy bűvárnak szüksége lehet: a szakkönyvektől kezdve a gumiruhákon át a legmodernebb és legdivatosabb felszerelésekig. A házaspár kedvessége és segítőkészsége nagyban megkönnyíti a hiányos nyelvtudással érkező vásárlók dolgát is. Áruiak megfizethetőek a szelídebb anyagiakkal rendelkezőknek is, használt felszereléseket is árusítanak mérsékelt áron.

Sok boldog születésnapot kívánunk a Tauchsport Adriának!

Négycsillagos instruktör

Olyan különleges képességű és ügyességű háromcsillagos instruktör, akit szövetsége választ ki egy nemzetközi munkán való részvételre.

Belépési követelmények:

- háromcsillagos instruktör-igazolvány
- azon nemzeti szövetségtől kinevezés, amelynek tagja.

Kérjük olvasóinkat, hogy bármilyen nemzetközi minősítés (CMAS., NAUI.) megszerzésével, gyakorlati felhasználással kapcsolatos tapasztalataikat írják meg szerkesztőségünknek.

KISHÍREK

Düsseldorfban minden év januárjában rendezik meg a jachtkiállítás és vásárt. A bemutatón a hajók mellett a legkorszerűbb bűvárfelszereléseket is megtekinthetik a látogatók. A kiállítás címe: Düsseldorf Messegesellschaft — NOWEA. D. 4000 Düsseldorf 30. Tel: 0211 45-60-01.

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT

Több mint negyven egyesület részvételével december 09.-én megalakult a MARGYAR BŰVÁR SZÖVETSÉG.

A többfordulós titkos szavazás eredményeként Csepregi Oszkár lett az elnök. Helyettesei: Ludvig Zoltán és Surányi Csaba. Elnökségi tagok: dr. Hazai Balázs, Ivanics István, Vámosi Antal, dr. Pálfi Zoltán, Roith György, Czákó László

